

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/9/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112234420
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Hadrbulcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112234420.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou JUDr. Vierou Hadrbulcovou v právnej veci navrhovateľa: L. V., nar. XX.X. XXXX, bytom F. S. XX, XXXXX B., U., O. , zastúpený: JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, ČR , proti odporcovi : Slovenská republika , zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR Župné námestie 13, Bratislava , o zaplatenie 3 983,27 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 3.984,- eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 4.10.2012 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 914,31 euro. na účet právneho zástupcu navrhovateľa v Č., pobočka P.- N. Č. U. Č.. XXXXXXXXXX/XXXX, SWIFT: N., N. .

odôvodnenie:

Návrhom podaným na Okresnom súde Bratislava I dňa 18.10.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi odškodnenia a zadosťučinenia v podobe náhrady ušlej mzdy podľa § 23 ods. 1 písm. a/ zákona č. 119/1990 Z.z. o súdnej rehabilitácii vo výške 3.984,- eur .

Odporca s návrhom nesúhlasil. Oznamoval súdu prekážku rozhodnutej veci s poukazom na ustanovenie § 159 ods. 3 O. s. p., v ktorom sa uvádza, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa zjednávať znova (exceptio rei iudicate), na ktorú súd musí prihliadnuť v každom období konania z úradnej povinnosti. Poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava 1 návrh prejednal a rozsudkom č. k. 10 C/60/2006-42 zo dňa 10.6.2009 návrh zamietol. Krajský sud v Bratislave rozsudkom č. k. 7 Co 207/2009-100 zo dna 8.12.2010 rozsudok sudu prvého stupňa potvrdil.

Súd uznesením zo dňa 1.7.2014 č. 9 C 9/2013 -92 konanie zastavil pre prekážku res iudicata. Súd prvého stupňa v zmysle ust. § 103 O.s.p. skúmal podmienky konania a zistil, že vo veci bolo už rozhodnuté rozsudkom rovnakého súdu zo dňa 10. júna 2009 č.k. IOC 60/2006-42, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. decembra 2010 č.k. 7CO/207/2009-100. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ namietajúc, že skorším rozhodnutím bolo rozhodované o nároku na základe titulu, ktorým bol rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. júna 2003 pod sp. zn. 5Tz/8/2003, predmetom žaloby bola suma 614.928 Sk (20.411,87 eur) podľa všeobecných odškodňovacích predpisov. V tomto konaní ide o sumu 3.983,27 euro na základe iného právneho titulu (uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 1. decembra 2011 č.k. 5Nt/9/2011 -

33, a o odškodnenie podľa špeciálneho právneho predpisu (§ 23 ods. 1 písm. a) zák. č. 119/1990 Zb. v platnom znení). Nejedná sa teda o vec skôr rozhodnutú.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 24.9.2014 č.k. 5CO/610/2014-96 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Vyslovil právny názor že aktuálne uplatnený nárok nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení (hoci sa týka tých istých osôb), nie je tak v súdnej veci prekážka veci rozhodnutej. Odvolací súd sa tak stotožnil so záverom, že pokiaľ súd prvého stupňa pokladal obe konania za identické, dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, ak potom konanie zastavil podľa 104 ods. 1 O.s.p., rozhodol tak na základe nesprávneho právneho posúdenia.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi: žiadosťou o odškodnenie zo dňa 3.4.2012, uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 1.12.2011 č.k. 5 Nt 9/2011-33 a ďalšími listinnými dôkazmi: uznesenie VOP Košice č. OPv 15/60, zo dňa 26.01.1960, uznesenie VOP Košice č. OPv 15/60, zo dňa 26.01.1960, oznámenie o prijatí do väzby zo dňa 27.01. 1960 , výpis z registra trestov zo dňa 29. 01. 1960 , obžaloba VOP Košice č. OPv 15/60, zo dňa 16. 02. 1960 , uznesenie VOS Košice č. 2T 4/60, zo dňa 22. 02. 1960 , uznesenie VOS Košice č. 2T 4/60, zo dňa 22. 02. 1960 , rozsudok VOS Košice č. 2T 4/60, zo dňa 29. 02. 1960 , uznesenie VOS Košice č. 2T 4/60, zo dňa 09. 03. 1960, nariadenie výkonu trestu zo dňa 09. 03. 1960 , uznesenie VOS Košice č. 2T 4/60, zo dňa 09. 03. 1960 , hlásenie zmien zo dňa 28. 03. 1960, uznesenie VOS Košice č. 2T 4/60, zo dňa 17. 05. 1960 , hlásenie zmien zo dňa 27.01. 1964 a zistil nasledovný skutkový stav:

Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 1.12.2011 č.k. 5Nt/9/2011-33 rozhodol, že podľa § 33 ods. 2 zákona č. 119/1990 Zb. per analógiám je L. V., nar. XX.X.XXXX, účastný súdnej rehabilitácie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.1.2012.

Navrhovateľ si žiadosťou zo dňa 3.4.2012 uplatnil okrem iných nárokov aj nárok na náhradu ušlej mzdy podľa § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. za dobu 4 roky od 26. 1. 1960 do 26. 1. 1964 ve výške 3.983.27 euro.

Podľa § 23 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii

(1) Nárok na odškodnenie zahŕňa najmä:

a) náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 83 eur, pokiaľ poškodený nepožiada, aby sa mu namiesto tejto náhrady poskytla náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody podľa všeobecných predpisov,

b) náhradu škody na zdraví, ku ktorej došlo v súvislosti s väzbou alebo výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ táto náhrada nepatrí podľa iných predpisov,

c) náhradu trov trestného konania vo výške 6,70 eura, výkonu väzby vo výške 20 eur za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 5 eur za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov,

d) náhradu zaplatených trov obhajoby v pôvodnom trestnom konaní,

e) náhradu zaplateného peňažného trestu alebo úhrnu vykonaných zrážok z odmeny za prácu pri výkone trestu nápravného opatrenia.

(2) Osobitný zákon upraví podmienky uplatňovania nárokov vyplývajúcich zo zrušených výrokov o treste prepadnutia majetku, prepadnutia veci alebo zhabania veci, ako aj spôsob náhrady a rozsah týchto nárokov.

(3) Odškodnenie v plnom rozsahu sa poskytuje len vtedy, ak bolo odsudzujúce súdne rozhodnutie úplne zrušené podľa druhého alebo piateho oddielu alebo také rozhodnutie bolo úplne zrušené podľa tretieho oddielu a poškodený bol oslobodený spod obžaloby. Ak dôjde len k čiastočnej zmene odsudzujúceho súdneho rozhodnutia, poskytne sa odškodnenie len so zreteľom na rozdiel medzi trestami vykonanými na základe pôvodného rozsudku a ustanovenými primeranými trestami alebo novouloženými trestami.

(4) Pre spôsob a rozsah náhrady za stratu na zárobku a náhrady škody na zdraví platia ustanovenia Občianskeho zákonníka;

a) priemerným zárobkom pred poškodením sa rozumie priemerný zárobok v čase pred začatím trestného stíhania,

b) náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody nesmie presiahnuť sumu 995,90 eura za 1 rok.

(5) Náhrada sa vypláca v hotovosti alebo sa na žiadosť oprávnenej osoby prevedie na ňou uvedený účet v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, ktorá má sídlo v Slovenskej republike.

Z obsahu uznesenia Okresného súdu v Prešove zo dňa 1.12.2011 č.k. 5 Nt 9/2011-33, právoplatného 27.1.2012 súd zistil, že navrhovateľ dňa 29.2.1960 bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice sp. zn. 2T/4/60 uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. Tr. Zák. č. 86/1950 Zb. a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne. Vojenskú službu odmietol vykonávať, pretože mu v tom bránilo jeho náboženské presvedčenie.

Dňa 10.6.2004 Najvyšší súd SR, rozsudkom sp. zn. 5Tz/8/2003 zrušil hore uvedený rozsudok Vojenského obvodového súdu v Košiciach, pričom sa trestné stíhanie v zmysle § 223 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 11 ods. 1 písm. f/ Tr. por. zastavil. A to hlavne z dôvodu, že v jeho prípade bol už predtým 13.12.1957 odsúdený Vojenským obvodovým súdom v Karlových Varoch pre trestný čin podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona. Navrhovateľ už vtedy vyhlásil, že mal trvalý úmysel nenastúpiť výkon vojenskej služby z náboženských dôvodov. V tomto zotrval aj 25.1.1960, kedy taktiež odmietol vykonať vojenskú službu z náboženských dôvodov. Preto potom po zistení úmyslu obvineného ho bolo možné potrestať iba jedenkrát. Opätovné uznanie viny z trestného činu nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice z 26.2.1960 potom bolo porušením zásady "ne bis in idem."

Navrhovateľ požiadal súd aby vyslovil, že je podľa § 33 ods. 2/ Zákona č. 119/1990 Zb. per analogiam účastný súdnej rehabilitácie. Okresný súd v Prešove vyslovil názor, že zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii bol prijatý v záujme nápravy nespravodlivosti, ktorých sa dopúšťal predchádzajúci režim. Pri výklade tohto zákona preto súd nemôže zvoliť iba úzky formalistický princíp, ale musí prihliadať na jeho analógiu, pretože jej použitie smeruje k nájdeniu materiálnej pravdy a k náprave krívd minulosti. Z takto uvedených dôvodov preto súd rozhodol tak, že podľa § 33 ods. 2 zákona č. 119/1990 Zb. per analógiám je L. V., nar. XX.X.XXXX, účastný súdnej rehabilitácie.

Súd mal predloženými listinnými dôkazmi preukázané, že navrhovateľ bol rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súdu Košice ze dne 29. 2. 1960 sp. zn. 2 T 4160 uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 odst. 1 zákona č. 86/1950 Zb. Trest bol vykonaný v celom rozsahu so započítaním výkonu väzby od 26. 1. 1960 do 26. 1. 1964. Rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 10. 6. 2003 sp. zn. 5Tz/8/2003 bol uvedený rozsudok zrušený. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 1. 12. 2011 č.j. 5Nt/9/2011-33 bolo rozhodnuté, že navrhovateľ je účastný súdnej rehabilitácie podľa § 33 odst. 2 zákona č. 119/1990 Zb., v platnom znení. Dňa 3.4. 2012 požiadal navrhovateľ odporcu o odškodnenie a zadosťučinenie, okrem iných nárokov aj náhradu ušlej mzdy. Šesťmesačná lehota k predbežnému prejednaniu nároku márne uplynula dne 3. 10. 2012. Súd mal listinnými dôkazmi preukázané, že navrhovateľ bol vo výkone trestu 48 mesiacov. Podľa § 23 ods. 1/ písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii mu patrí náhrada za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 83 eur. Súd preto návrhu vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie čiastky 3 983,27 euro, ktorá suma predstavuje náhradu za stratu na zárobku za 48 mesiacov á 83 eur.

Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

S plnením dlhu sa dostal odporca do omeškania. S poukazom na citované ustanovenie súd zaviazal odporcu k zaplateniu úroku z omeškania (ust. § 3 vyhl.č. 87/1995 Z.z.) vo výške 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 4.10.2012 do zaplatenia .

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. proti odporcovi náhradu trov konania , ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 894,31 eur a náhradu za zaplatený súdny poplatok 20,- eur, spolu 914,31 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu žalobcu v Č. v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo 6 úkonov právnej služby účtovaných právnym zástupcom navrhovateľa v zmysle § 10 ods. 1, § 14 ods.1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za nasledovné úkony :

1. Prevzatie a príprava 5.10.2012
2. Spísanie žaloby 5.10.2012
3. Podanie vo veci samej 24.3.2014
4. Podanie vo veci samej 26.5.2014 a 11.6.2014 (počítané ako jeden úkon, lebo obe podania spolu úzko súvisia)
5. Odvolanie 14.8.2014
6. Ústne rokovanie 3.9.2015

Náklady právneho zastúpenia tak predstavujú 894,31 euro (6 x 141,09 + 2 x 7,63 + 3x 8,04 + 8,39)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 205 ods. 2/O.s.p.